

Sygn. akt **IV Ka 400/24**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Sędziowie Sądu Okręgowego Anna Warakomska

Sądu Okręgowego Roger Michalczyk

Protokolant stażysta Damian Biesiekierski

przy udziale Piotra Szwarca - prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szubinie

po rozpoznaniu dnia 3 lipca 2024 r.

sprawy **I. P.**, c. E. i W., ur. (...) w S.

oskarżonej z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 234 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art.212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szubinie

z dnia 6 lutego 2024 r. sygn. akt II K 450/21

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- wymierza oskarżycielowi posiłkowemu K. N. 200,00 (dwieście) złotych tytułem opłaty oraz obciąża oskarżyciela posiłkowego oraz Skarb Państwa wydatkami postępowania odwoławczego po 1/2 części.

SSO Anna Warakomska SSO Mirosław Kędzierski SSO Roger Michalczyk

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 400/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2.	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z 06.02. 2024 r., sygn. II K 450/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Prokurator wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść przez: przyjęcie, że postępowanie dowodowe i ustalone na jego podstawie okoliczności faktyczne nie są wystarczające do uznania I. P. winną zarzucanych jej przestępstw, podczas gdy dowody te i okoliczności prawidłowo ocenione prowadzą do wniosku przeciwnego,</p> <p>2. Obrazę przepisów postępowania tj art. 7 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, będącą konsekwencją przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i braku uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego przez przyjęcie, że przeprowadzone dowody w sprawie prowadzą do stwierdzenia braku winy oskarżonej.</p> <p>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wyrokowi zarzucił:</p> <p>3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie naruszenie art. 7 K.p.k. poprzez przekroczenie</p>	# zasadny
2.		# częściowo zasadne
3.		# niezasadne
4.		

swobodnej oceny dowodów polegającej na bezpodstawnym przyznaniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej I. P., w sytuacji gdy jej wyjaśnienia stoją w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, a przede wszystkim z dowodami z dokumentów w postaci wydruków wiadomości email, treści pism, skarg i wniosków wysyłanych przez oskarżoną do instytucji wskazanych w punkcie 1 aktu oskarżenia, a także zaświadczeń i informacji udzielonych przez Policję i Prokuraturę oraz z dowodami z zeznań świadków, w tym świadka K. N., Ł. F. i R. Ś., których zeznania były spójne, logiczne i mają potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym z sprawie, a bezzasadnie odmówiono im waloru wiarygodności, de facto jedynie z tej przyczyny, że było to zeznania sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej i członków jej rodziny;

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzekania, mający wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia polegający na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd Rejonowy, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie daje podstaw stwierdzenia, że:

- działania I. P. okazały się skuteczne, albowiem Sąd Administracyjny w Bydgoszczy uznał, że pomiary hałasu zostały wykonane w sposób nieprawidłowy - w okolicznościach gdy postępowanie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym nie dotyczyło oceny pomiarów hałasu, lecz decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego i poprzedzającej decyzji Starosty (...), a nadto postępowanie nadal się toczy, mimo

uchylecia przed WSA w Bydgoszczy decyzji z przyczyn formalnych i błędów w toku postępowania;

- zachowania oskarżonej I. P. nie wypełniły znamion czynów zabronionych zarzuconych jej w akcie oskarżenia, mimo zgromadzonego w sprawie obszernego materiału dowodowego, z którego należało wysunąć wnioski odmienne;

- oskarżona I. P. uporczywie nękała K. N. i wzbudziła u niego uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i naruszenia jego prywatności w okresie od miesiąca maja 2019 do dnia 11 stycznia 2021 roku - tylko i wyłącznie z tego powodu, że wyjaśnienia oskarżonej I. P. oraz zeznania jej siostr L. P. i R. P. nie potwierdzały takiego działania oskarżonej;

- oskarżona I. P. składała wielokrotnie fałszywych oskarżeń przez Policję i Prokuraturą o popełnienie przez K. N. i członków OSP J. w K. różnych czynów zabronionych, które w rzeczywistości nie miały miejsca w okresie od miesiąca maja 2019 do 11 stycznia 2021 roku - tylko i wyłącznie z tej przyczyny, że wyjaśnienia oskarżonej I. P. nie potwierdzały takiego działania oraz z uwagi na zeznania świadków M. D. i M. S., którzy nie mogli mieć bezpośredniej wiedzy w tym zakresie, a okoliczności odmienne wynikały wprost z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci zaświadczeń i notatek policyjnych, z których wynika, że oskarżona o wszelkie zgłaszane zdarzenia oskarżała K. N. lub członków OSP J.;

- oskarżona I. P. w okresie od miesiąca maja 2019 do 11 stycznia

	<p>2021 wielokrotnie pomiatała, w tym za pomocą środków masowego komunikowania K. N. i członków OSP J. z siedzibą w K. o takie postępowania lub właściwości, które mogą poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska i rodzaju wykonywanej działalności..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ad. 1-4. Zarzuty niezasadne.</p> <p>Zgodnie z utrwalonym od lat poglądem, wyrażanym tak w doktrynie jak też w judykaturze, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich Sąd uchybił dyrektywom art. 7 k.p.k., pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej.</p> <p>Skarżący, wyrażając własną odmienną oceną dowodów i wyprowadzając własne wnioski w tym zakresie nie wykazali w wiarygodny i przekonujący sposób, aby ocena dowodów dokonana przez Sąd meriti nosiła cechy dowolności (wykraczając tym samym poza granice ocen swobodnych zakreślone dyrektywami art. 7 k.p.k.).Tego</p>		

rodzaju uchybień jakie skarżący podnosili w związku z oceną czynów zarzucanych oskarżonej, aby rodziły one wątpliwości co do merytorycznej trafności zaskarżonego wyroku w tym zakresie, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jednak nie stwierdził. Rzecz w tym, że dla skuteczności zarzutu tego rodzaju (ukierunkowanego na kwestionowanie oceny dowodów) nie wystarczy wysłowienie własnego stanowiska, odmiennego od ustaleń Sądu meriti. Konieczne jest natomiast wykazanie w oparciu o dowody i ich wnikliwą ocenę, że ustalenia te są błędne, wskazanie możliwych przyczyn powstałych błędów i wszechstronne uargumentowanie własnego odmiennego stanowiska.

Sąd Okręgowy stwierdził, że ani prokurator ani pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego tego rodzaju argumentacji i na takim poziomie jej przekonywalności, nie przedstawił. Wbrew ich twierdzeniom, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala w pełni na podzielenie przekonania Sądu meriti o tym, iż oskarżona swoim zachowaniem nie zrealizowała znamiona zarzucanych jej czynów. Niedostatecznie pogłębiona argumentacja skarżących całkowicie traci swą przekonywalność w konfrontacji ze zgromadzonymi w sprawie dowodami zwłaszcza w postaci wiarygodnych zeznań świadków, innych dokumentów, których łączna synteza w pełni oddaje całokształt okoliczności zdarzeń będących przedmiotem oceny i która bez wątplenia pozwalała Sądowi pierwszej instancji na przyjęcie prawidłowych ustaleń w zakresie, które włączone

zostały do podstawy faktycznej zaskarżonego wyroku.

Apelacje prokuratora ani pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie dostarczają dostatecznych argumentów mogących przemawiać za zasadnością ich uwzględnienia, a co za tym idzie, uzasadniać możliwości odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, owe środki odwoławcze zawierają jedynie odmienną, jednostronną ocenę materiału dowodowego, a podniesione w nich argumenty mają charakter stricte polemiczny a w szczególności abstrahują od treści zebranych dowodów.

Analiza treści sformułowanych przez skarżących zarzutów oraz ich uzasadnienia prowadzi do wniosku, że skarżący dokonania błędnych ustaleń faktycznych upatrują przede wszystkim w nieuprawnionym - ich zdaniem - obdarzeniu wiarą wyjaśnień oskarżonej, zeznań L. P. i R. P. przy jednoczesnym zdyskredytowaniu zeznań pokrzywdzonego oraz zeznań Ł. F. i R. Ś..

Tymczasem Sąd Rejonowy dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w tej części rozważył szczegółowo i wszechstronnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zeznania wszystkich świadków oraz wyjaśnienia oskarżonej. Wskazał którym i dlaczego dał wiarę oraz którym zeznaniom i wyjaśnieniom nie dał wiary, przedstawiając motywy swoich ocen.

Skarżący nie wykazali w skargach apelacyjnych, aby w zaskarżonym wyroku, przy ocenie wyjaśnień oskarżonej, zeznań świadków, oraz obszernych dokumentów zebranych

w sprawie, Sąd dopuścił się obrazy art.7 kpk.

Apelacje zawierają odmienną ocenę dowodów, niekorzystną dla oskarżonej a korzystną dla oskarżyciela posiłkowego i sprowadzają się do założenia, że zeznania świadków, którzy zeznawali „korzystnie” dla oskarżonej są niewiarygodne i należy odmówić dania im wiary, a uznać za wiarygodne odmienne twierdzenia oskarżyciela i wspierających je zeznań Ł. F. i R. Ś..

Sąd Okręgowy nie podziela zatem stanowiska skarżących, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia przepisów art. 7 k.p.k., które to naruszenie miało skutkować błędami w ustaleniach faktycznych.

Zdaniem Sądu Okręgowego ocena dowodów poczyniona przez sąd I instancji jest bezstronna, pełna i wolna od błędów faktycznych czy logicznych oraz zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, natomiast próby jej podważenia przez skarżących jest niczym innym jak zwykłą polemiką ze swobodną oceną dowodów, co czyni zarzut obrazy art.7 kpk niezasadny.

Stwierdzić w tym miejscu należy, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych, pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art.7 kpk) wtedy ,gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy (art.410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art.2§2 kpk),

- stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności

przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art.4 kpk),

- jest wyczerpująco i logicznie
– z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego
– uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art.424§1 pkt 1 kpk).

W ramach realizacji zasady zawartej w art.7 kpk sąd ma prawo uznać za wiarygodne zeznania świadka (lub wyjaśnienia oskarżonego), co do niektórych przedstawionych przez niego okoliczności i nie dać wiary zeznaniom tego samego świadka (czy też wyjaśnieniom oskarżonego), co do innych okoliczności – pod warunkiem jednak, że swoje stanowisko w tej kwestii w sposób przekonywujący (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) uzasadni (OSNKW 1974/7-8/154, OSNKW 1975/9/133).

Wszystkie te wymogi spełnia ocena dowodów, o której mowa w apelacjach (a także pozostałych zebranych w sprawie) dokonana przez Sąd I instancji i zaprezentowana w szczegółowym uzasadnieniu wyroku.

Nadto, jak wielokrotnie podkreślano zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie, istotnym czynnikiem kształtującym przekonanie sądu o wartości osobowego środka dowodowego są spostrzeżenia i wrażenia odniesione w toku bezpośredniego przesłuchania na rozprawie.

Kontrola instancyjna oceny dowodów z natury nie obejmuje sfery przekonania sędziowskiego, jaka wiąże się z bezpośredniością, sprowadza się natomiast do sprawdzenia, czy ocena ta nie wykazuje błędów natury faktycznej

(niezgodności z treścią dowodu, pominięcia pewnych dowodów lub logicznej błędności rozumowania i wnioskowania), albo czy nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 lutego 2004r IV KK 323/03 Prok. i Pr. 2004/8/9).

Skoro więc ocena zebranych w sprawie dowodów, a więc wyjaśnień oskarżonej, zeznań świadków i dokumentów dokonana została przez Sąd Rejonowy z należytą starannością i wnikliwością, nie zawiera błędów natury logicznej, jest zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, to pozostaje ona pod ochroną art.7 k.p.k.

Z kolei argumentacja skarżących dalece nie przekonuje, nie przedstawili oni żadnych konkretnych a nade wszystko przekonujących argumentów podważających wnioski nasuwające się z wymowy zgromadzonego materiału dowodowego, które świadczyłyby o winie oskarżonej w zakresie zarzucanych jej czynów.

Finalnie Sąd odwoławczy dzieląc w całości argumentację zawartą w szczegółowym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, pragnie w pełni się do niej odwołać, nie dostrzegając w związku z tym konieczności ponownego jej szczegółowego przytaczania odsyła do uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia i czyni je integralną częścią swoich rozważań.

W konsekwencji nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie braku zawinienia oskarżonej.

Wniosek		
Skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Szubinie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Wobec ustaleń i argumentacji Sądu Rejonowego skarżący nie przedstawili przekonującej argumentacji pozwalającej na uchylenie zaskarżonego wyroku; apelacje zawierają odmienną ocenę dowodów, w istocie sprowadzają się do odmiennej a przy tym wyłącznie polemicznej oceny poszczególnych okoliczności sprawy; tymczasem w oparciu o zebrane dowody i ich wnikliwą ocenę, nie sposób uznać, iżby ustalenia faktyczne Sądu były błędne.</p> <p>Wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania jest sprzeczny z treścią art. 437 § 2 k.p.k. Nie zachodzą też przesłanki wskazane w art. 439 § 1 k.p.k., oraz art. 454 k.p.k.</p> <p>Finalnie nie ma żadnych podstaw do negowania rozstrzygnięcia Sądu I instancji.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Rozstrzygnięcie o braku zawinienia oskarżonej	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Argumentacja jak wyżej. Brak było podstaw do ingerencji sądu odwoławczego w orzeczenie pierwszoinstancyjne z uwagi na prawidłowość dokonanej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów a w konsekwencji na zasadność poczynionych ustaleń faktycznych; wyrok odpowiada prawu i podlegał utrzymaniu w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
.	
Zwięźle o powodach zmiany	
.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art.636§1 k.p.k. Skoro to oskarżyciel publiczny i posiłkowy spowodowali postępowanie odwoławcze to wobec nieuwzględnienia ich środków odwoławczych, to Skarb Państwa i oskarżyciel posiłkowy ponoszą jego koszty po połowie. Oplatę w kwocie 200 zł wymierzono oskarżycielowi posiłkowemu w oparciu o

przepis art. 13 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r.o
opłatach w sprawach karnych.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1.		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z 06.02. 2024 r., sygn. II K 450/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2.		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Szubinie z 06.02. 2024 r., sygn. II K 450/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana